

Presstopp nästa Boteblad torsdagen den 2/9

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Patrik och Jenny fann sitt drömställe i Solum *SIDAN 6*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nicklas Edström fann sitt drömställe i Arlom *SIDAN 8*

Bengt Ström uppskattar att få bo i Björksjön *SIDAN 16*

Botebladet

SOMMAREN 2021

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Sunnersta Folkets Hus har fått nytt tak

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt Löfgren och Sten-Olov Altin utförde jobbet. *SIDAN 5*

Gammal gård i Arlom får nytt liv

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Göran Edholm minns tillbaka på sin uppväxt i Arlom. *SIDAN 10*

Björksjösvängen har gett ut ny platta

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det stora musikundret i Björksjön lever vidare. *SIDAN 12*

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	35
Arne och Arga Gubben	34
Björksjön	12-15,27
Boktipset	28-29
Botaton	22
Boteå Båt och Bad	25
Boteå Församling	24
Boteåparlamentet	19-21
Gamla Hus i Boteå	10
Min musik	30-31
Undroms IF	23

FÖRETAGSKLIMATET I BOTEÅ ÄR GYNNSAMT!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Företagsamheten har alltid varit stor i Boteå

Boteå har under många år visat sig vara en mycket företagsvänlig bygd, där ett stort antal företag bedriver verksamhet. Botebladet har under åren haft som ambition att presentera bygdens olika företag och tar gärna emot tips på företag som gått under radarn.

Evas Fotvård & Hälsa AB torde vara det nyaste företaget i Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Evas Fotvård & Hälsa AB – med målsättning att stärka Boteåbornas hälsa – är Gålvabon Eva Westmans nystartade företag och torde dessutom vara bygdens allra färskaste. ***SIDAN 4***

Boteå Utvecklingsgrupp vill att bygden ska fortsätta utvecklas

BUG bjuder in fler att vara med i utvecklingsarbetet

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDORNA 20-21

SIDAN 3: UNDROMS NÄRLIVS UTSATTES FÖR VANDALISM

Sidan 25: Allvarligt tillbud ägde rum i samband med Boteå Båt och Bads bryggläggning

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning! Det här numret blev tyvärr försenat i drygt en vecka p g a maskinkrångel i tryckeriet.

Först så kommer det ingenting, sedan kommer det ingenting och sedan kommer allt på en gång! Ungefär sådan är, för det mesta, vardagen för Botebladets redaktör inför varje utgivning av tidningen. Det gäller därför att ha en rejäl portion is i magen, och framförallt en stor förtröstan, när det handlar om att få ihop tillräckligt med stoff för innehållet. Men även till detta nummer löste allt sig på ett i det närmaste mirakulöst sätt. Jag vill därför rikta ett stort tack till alla er som hört av er med tips på artiklar etc! Fortsätt gärna att göra så!

Jag är förvissad om att vi alla längtar efter att livet och vardagen snart ska kunna återgå till hur det var innan pandemin slog till. Förhoppningsvis har de begränsningar, och den isolering som vi har fått underordna oss, skapat en längtan efter att åter kunna mötas och umgås som förr.

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 36-37 om allt går som det ska, och sträcker sig november månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad sommar! Fortsätt att hålla avståndet och var rädda om varandra!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 2/9

Botebladet

HANDLAR´N BÖRJAR MED HEMKÖRNING!

Holmgång anordnas åter på Tjurskullen

Catarina Edén har slutat på Botaton

Nya medlemmar i Boteaparlamentet

Fortsatt utgivning av Boteåalmanackan är möjlig

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 2/9 2021
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

När Rolf frågade mig om jag ville skriva i Botebladet blev jag både glad och hedrad. Jag är född och uppvuxen i Långsele med min mamma och pappa och sex syskon. Långsele var en trevlig plats att växa upp på, eftersom man hade nära till både skog, idrottsanläggning och badplats. Jag gick mina nio år i grundskolan i Långsele, därefter blev det gymnasiet på Gudlavbilderskolan.

Ett av mina första minnen av Boteå var när jag som 15-åring var på konfirmationsläger i Gålsjöbruk. Jag kommer fortfarande ihåg hur mysigt det var att få sova i de små husen.

2007 träffade jag min sambo Niclas Norenius och under den period som vi bodde i Långsele hade vi turen att få hyra ett hus. 2011 flyttade vi upp till Umeå för att jag skulle kunna läsa på universitetet. I början av 2014 flyttade vi tillbaka till Långsele. Efter det att vår äldsta dotter Kajsa föddes, våren 2014, kom tankarna att det var dags för oss att hitta oss ett eget hus. Våren 2016 flyttade vi till Björkå och vår yngsta dotter Klara föddes. Att vi valde att flytta till Björkå berodde nog till största del på att min sambo är född och uppvuxen i Holm.

När vi flyttade till Björkå, så ville jag gärna lära känna nya människor och lära mig mer om bygden. Genom Fik i Butik startades en studiecirkel, som hette "Boteå förr och nu", som jag snabbt anmälde mig till. Genom denna studiecirkel fick jag lära mig mycket om Boteå som jag troligen inte hade kunnat få lära mig någon annanstans. Tack vare Inga Bodin fick man mycket och bra historia om bl a Gålsjöbruk, säteriet i Holm och skolorna i Boteå.

Redan som 6-åring blev jag introducerad i att spela fotboll och det har med åren blivit ett av mina största fritidsintressen. Min moderklubb är Långsele AIF, men jag har även spelat för Remsle UIF och Mariehem SK.

Nu för tiden hänger jag, tillsammans med Niclas, på Bohedsvallen och tränar nästa generations fotbollsspelare. Nytt för i år är att vi har anmält ett lag till Kvartersen. Vi kommer även fortsätta att ha Bollskoj för de yngre barnen. Förhoppningsvis så kommer det att eka med barnröster över Bohedsvallen för en lång tid framöver.

Alexandra Perman, Björkå

FOTO6: ROLF RONESTJÄRNA

Butiksägaren Conny Borg, med sonen Tommy, sysslade med fastighetsskötsel när Botebladet kom på besök.

Undroms Närlivs hoppas på bättre tider

Butiksinnehavarna tycker sig ha lagt en bra grund för en eventuell framtida köpare

På väg hem från bryggiläggningen på stranden, stannar *Botebladets* redaktör till vid butiken för att bestämma tid för en tänkt intervju med butiksinnehavaren *Conny Borg*. Det visar sig att Conny befinner sig på baksidan av butiken, nyss färdig med att ha svetsat ett stag till en av butikens strålkastare. *”En varubil råkade köra sönder staget, eftersom en felparkerad bil, som stod i vägen, tvingade varubilen att göra en alltför tvär sväng”*, förklarar Conny.

Vi slår oss ned vid ett av bänkborden framför butiken och Conny berättar att det i dagarna (20/5) är fyra år sedan han och Mary tog över butiken och att de har kunnat se en långsam, men stadig ökning av omsättningen. *”Det finns mycket att hämta på matsidan och man kan säga att vi har lagt en grund för en eventuell framtida köpare och att det finns goda möjligheter att både vidareutveckla verksamheten och öka omsättningen”*, konstaterar Conny. Butiken ligger fortsatt ute till försäljning på *Blocket*, men just nu finns det inte några seriösa spekulanter.

Conny berättar vidare att den pågående pandemin till en viss del har ökat omsättningen. *”Matvarubranschen har inte drabbats lika hårt som andra branscher. Istället blev det en explosion för butiken i april i fjol, med bl a ökad hemkörning och förbeställda varupåsar, och idag handlar det väl om runt dussinet hemkörningar i veckan”*, konstaterar Conny och tillägger att kommunens hemkörningsbidrag givetvis har hjälpt upp en del. Annars har vintern, då det av tradition är lågsäsong, precis som vanligt varit ganska tuff. ”*Men vi tror att vi har en fin tid framför oss nu, så det är bara att trumma på!”*, säger Conny innan han återgår till att jobba med den trasiga strålkastaren.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Conny Borg ser fram emot sommarsäsongen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eva Westman hoppas, via sitt nystartade företag, kunna få förbättra Boteåbornas fothälsa.

Gålvabon Eva Westman har startat eget

Efter 40 år som undersköterska och sjuksköterska bytte Eva Westman spår i livet

Enligt *Boteå Utvecklingsgrupps* uppgifter, i sin utvecklingsplan, så lär det finnas runt 100 registrerade företag i bygden. *Evas Fotvård & Hälsa AB*, som drog igång nu under våren, torde vara det senast etablerade företaget i *Boteå*.

Bakom det purfärska företagsnamnet döljer sig Gålvabon *Eva Westman*. Eva, som ursprungligen kommer från *Djuped*, kom efter att ha gått ut vårdlinjen, på *GB-skolan* i *Sollefteå*, inledningsvis att jobba som undersköterska på *Hammars sjukhem* åren1981-1988. Därefter fick hon jobb på *IVA* i *Sollefteå*, samtidigt som hon och sambon flyttade till *Gålva*. Mellan 2001-2004 vidareutbildade hon sig till sjuksköterska och fick därefter jobb på sjukhusets akutmottagning. *”Det har varit bra att jobba som sjuksköterska – det är ett jättebra yrke där man både får träffa och hjälpa människor”*, sammanfattar Eva sina 40 år inom vården. Dock kände hon att hon började tröttna på hur regionspolitikerna agerade mot glesbygden och även hur man behandlade sin personal, så hon bestämde sig därför, rätt och slätt, för att byta yrkesinriktning.

I november 2020 packade hon därför resväskan för att gå en sex månader lång utbildning till fotvårdsterapeut hos *Axelsons Gymnastiska Institut* i *Stockholm*. Eva hade nämligen, under sina många år inom vården, sett ett ökat behov av fotvård hos folk, och då speciellt inom äldreomsorgen. En bidragande faktor var även hennes intresse för fötter och insikten om att ens hälsa är kopplad till välmående fötter.

Under våren registrerade Eva sitt företag och sedan april kan hon alltså titulera sig som diplomerad medicinsk fotvårdsterapeut. Tillsvidare är hon tjänstledig från sitt ordinarie jobb och tanken är att hon ska kunna skaffa en lokal i *Kramfors* under hösten. Men hon planerar även att besöka äldreboenden och att göra hembesök. Evas företag erbjuder medicinsk fotvård bestående av:
❏ Nagelklippning och nagelkorrigering ❏ Avlägsning av förhårdnader, vårtor och nagelsvamp ❏ Fot- och underbensmassage ❏ Hjälp till självhjälp ❏ Rådgivning + allmän rådgivning om hälsa.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eva Westman ser fram emot att få vara egen företagare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det är inte den första takomläggningen som Sten-Olov Altin och Bengt Löfgren gjort tillsammans.

Nytt plåttak på Sunnersta Folkets Hus

Flera takläckage gjorde att fastigheten var i ett extra stort behov av en takomläggning

Under maj månad har det rått full aktivitet i *Sunnersta Folkets Hus* i samband med att det gamla plåttaket har ersatts med ett nytt. Uppdraget har utförts av Boteåföretagarna *Bengt Löfgren*, *Sunnersta Plåt* (se *Botebladets* höstnummer 2007 på *www.botea.se*) och *Sten-Olov Altin*, *Bote Byggar´n* (se vårnumret 2013).

När jag kliver ur bilen, på parkeringen, möts jag direkt av frågan: *”Jaha, är det dags nu igen!?”* Bengt fråga grundar sig givetvis på ett annat omfattande takomläggningsjobb i *Boteå* som både han och Sten-Olov var involverade i; nämligen det på *Handlarnhuset* sommaren 2009, något som *Botebladet* berättade om i sitt sommarnummer 2009.

Bengt berättar att det var hög tid att byta plåttak, eftersom det inte har gjorts sedan 1983, och att man, som brukligt är, också har lagt ett nytt kondensskydd. Egentligen hade han inte planerat att ta sig an jobbet, som är tänkt att ta 3-4 veckor, utan att han endast lämnade en offert för att Folketshusföreningen skulle ha ett belopp till grund för sin ansökan till *Länsstyrelsen*. Men det blev ändå så.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Husets vaktmästare passade på att måla om skylten i samband med att byggnadsställningarna var på plats.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jenny och Patrik Solander har en fantastisk utsikt över omgivningen från sitt hus i Subbersta.

Jenny och Patrik Solander fann sitt verkliga drömställe i Subbersta

Förre Arlomsbon Patrik Solander återvände till sin hembygd efter 28 år i förskingringen

På senare år har det skett en hel del inflyttning till *Boteå* och det är alltid lika roligt att få presentera färska Boteåbor i *Botebladet*. Det är inte desto mindre roligt när de nyinflyttade visar sig vara s k hemvändare; alltså personer som en gång har flyttat från bygden, utan tanke på att någonsin återvända, men som efter ett antal år i förskingringen bestämt sig för att flytta tillbaka till sin hembygd. Förre Arlomsbon *Patrik Solander* tillhör just den kategorin av nyinflyttade.

Patrik växte alltså upp i *Arlom*, tillbringade grundskoleåren på *Kalknäs skola* och *Vallaskolan* och gick därefter fordonsmekaniska programmet på *GB-skolan* i *Sollefteå*. Efter avslutad skolgång jobbade han en tid hos *Nottbergs lantbruk* i *Undrom*, på *Däckia* i *Sollefteå*, gjorde lumpen på *I21* (där han tog buss- och lastbilskörkort), körde skoltaxi i *Näsåker* och jobbade drygt ett par år hos *Själanders Åkeri* i *Näsåker*. Patrik hann även med att bo ett par år i *Sollefteå*, innan han 1994 slutligen flyttade till *Eksjö*, dåvarande fruns hemort. Åren 1995, 1998 och 2003 kom familjen att utökas med tre barn.

Väl på plats i *Eksjö* jobbade han inledningsvis som lastbilschaufför i ett år, för att därefter byta yrkesbana i det att han började jobba på ett sågverk. Men längtan tillbaka till chaufförsjobbet kom med tiden att växa sig allt starkare, när han stod på sågverksgolvet och tittade ut genom fönstret, drömmande sig tillbaka till den frihet som han hade känt som chaufför. Så efter sex år var han slutligen redo att återvända till chaufförsjobbet; nu som chaufför på en mjölktankbil som hämtade upp mjölk hos olika mjölkbönder. *”Jag har väldigt höga tankar om alla dessa mjölkbönder som kämpar på!”*, konstaterar Patrik.

2006 bestämde sig Patrik för att starta eget och tillsammans med sin svåger investerade de i en egen tankbil. 2010 tog dock *Arla* beslut om att dra ned på antalet kontrakterade mjölkbilar, vilket innebar att Patrik och svågern inte fick förnyat kontrakt. Istället valde de då att sälja mjölkbilen och införskaffa två grusbilar.

I samband med skilsmässan 2013, från sin första fru, valde dock Patrik att avveckla firman, flytta till *Skillingaryd* och återuppta jobbet som mjölktankbilschaufför (som han kom att jobba som, fram till flytten norröver 2019). Där kom han att träffa blivande hustrun Jenny och efter ett år gick deras gemensamma flyttlass till *Taberg*.

Jenny, i sin tur, berättar att hon är född och uppväxt

i *Taberg*. Efter att ha gått ut vårdlinjen, på gymnasiet i *Jönköping*, kom hon, under en tioårsperiod, ha en del ströjobb; bl a på dagis och vårdhem. Mellan 1999 och 2005 var hon hemma och tog hand om de tre barnen som kom till världen 1999, 2001 och 2003.

Därefter tog Jenny lastbilskörkort och fick genast jobb som grusbilschaufför. *”Det var ovanligt med kvinnliga lastbilschaufförer på den tiden”*, minns hon. 2013 började hon jobba som traktorförare åt *Jönköpings kommun*. Men bara efter ett halvår drabbades hon, trots sin unga ålder, av en stroke och det ledde fram till att hon fick förtidspension 2014. Jenny berättar att hon fortfarande har sviter efter stroken; som bl a yttrar sig i hjärntrötthet, minnessvårigheter, svårighet att orientera sig i tillvaron, avsaknad av perifert seende på vänster sida och problem med att känna igen ansikten. *”Mitt handikapp syns dock inte utanpå, vilket kan vara väldigt frustrerande, eftersom folk kan få för sej att man är arbetsskygg eller att man är högfärdig när man inte hejar på dom ute på byn”*, berättar hon.

Djur och natur har egentligen varit Jennys enda intressen sedan unga år. I samband med flytten till *Boteå* fanns dotterns häst; *Moonlight Aramis*, med i flyttlasset. Väl på plats införskaffade man *Verk*, även det en valack, som sällskap till den andra hästen. Jenny berättar att hon, med eller utan Patrik, försöker att få till en ridtur varje dag. *”Hästarna gör att man känner att man har ett jobb att gå till och att man är behövd, trots att man kanske känner sej både trött och ensam.”*

Patrik berättar att det inte fanns i hans tankevärld att han överhuvudtaget skulle flytta tillbaka till *Boteå* i framtiden. Men runt millenniumskiftet började han att känna ett sug och en längtan efter att flytta tillbaka, något som tidigare frun däremot kände sig främmande för.

Efter att Patrik och Jenny blev ett par, kom resorna norrut att bli alltmer frekventa, eftersom Jenny, till Patriks både förvåning och glädje, visade sig uppskatta och trivas i *Boteå*. *”Jag tyckte att det var så vackert här, så det fanns inte. Dessutom var det en annan mentalitet här uppe och folk verkade bry sej”*, flikar Jenny in. Dessutom gavs de ju även möjlighet att utöva sitt stora och gemensamma intresse; nämligen att plocka svamp och hjortron.

Runt 2015 började Patrik och Jenny att titta efter lediga hus i *Boteå*, men det kom att ta några år innan rätt husobjekt slutligen dök upp. I november 2019 kom flyttlasset att äntligen gå till *Subbersta* och redan innan de var på plats hade Patrik jobb hos *Oscarssons Åkeri* i *Sollefteå*, där han dagligen kör *Norrmejeriers* produkter till kommunens övre delar. Att Patrik trivs med chaufförsjobbet märks tydligt. *”Lastbilen har varit mitt liv och jag känner en stor yrkesstolthet och det är samtidigt väldigt viktigt för mej att vara ett föredöme i trafiken”*, förklarar han.

Första året i *Subbersta* kom till stor del att handla om renovering av huset och byggnation av ett fantastiskt uterum, med en bedårande utsikt över *Kalknäs* och *Törsta*. *”Jag har egentligen svårt att förstå att jag överhuvudtaget valde att flytta härifrån! Men det är helt underbart att vara tillbaka”*, sammanfattar Patrik. *”Jag trivs också väldigt bra här och det känns som hemma! Man känner sej alltid välkommen och folk har tid med varandra på ett helt annat sätt här!”*, tillägger Jenny avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jennys stora och livslånga djur- och naturintresse kom att med tiden även smitta av sig på Patrik.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den nyinflyttade Boteåbon Nicklas Edström föll direkt för ödegården i Arlom när han såg den första gången.

Ödegården i Arlom visade sig vara rena drömmen för Nicklas Edström

Gårdens omvårdnadsbehov väckte Nicklas intresse

Nicklas Edström är en purfärsk Boteåbo som verkligen gillar utmaningar. Hans köp av den gamla ödegården i *Arlom* torde bekräfta detta faktum.

När man lyssnar till Nicklas, märker man ganska snart att han alltid har valt att gå sin egen väg och inte har väjt för utmaningar. När t ex hans klasskamrater började på gymnasiet, valde Nicklas istället att hänga i vävstugan med ett gäng med äldre damer i byn *Vigge*, i södra *Jämtland*, för att kunna lära sig att väva. Efter ett par år sökte han sig till *Bäckedals folkhögskola* i *Sveg*, där han inledningsvis gick en termin på en textilkurs och därefter en termin på en sömnads- och skinngarvningskurs. *”Det var då som mitt stora intresse för garvning väcktes!”*, berättar Nicklas och ler brett.

Därefter bar det av till *Mora*, där Nicklas kom att gå ett år på kursen *Ekologisk odling och hållbar livsföring* på ortens folkhögskola. Efter det återvände han till *Bäckedals folkhögskola* för en 1,5 år lång påbyggnadskurs i hantverk. *”Men där kom jag istället att göra en verklig djupdykning i skinngarvning och snart kom garvningen att ta över helt och hållet”*, berättar Nicklas

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gården i Arlom infriade Nicklas Edströms drömmar.

vidare.

Efter avslutade studier återvände Nicklas till hembygden och kom, från och till under sex år, att jobba inom hemtjänsten – dock med ett par avstickare till *Hälsingland* och *Norrbotten* under ett par år.

2017 gick flyttlasset till *Nora*, där han under ett år kom att jobba som dräng på en bondgård och även kom att gå en jordbruksutbildning på distans på *Nordviksskolan*.

Efter det återvände han på nytt till *Vigge*, där han införskaffade tre kor och drog igång ett gårdsmejeri. Samtidigt fick han ett deltidsvikariat på *Bäckedal*, med inriktning på traditionell skinngarvning. Efter en tid upplevde han dock att arbetssituationen blev för ansträngd och bestämde sig därför att göra sig av med korna. Vikariatet på skolan har därefter, i olika omfattning, fortsatt och Nicklas far kontinuerligt ned till *Sveg* för att jobba. I höstas tog han gesällbrev i skinngarvning och just nu är det endast två skinngarvare i *Sverige* som kan ståta med ett sådant.

Men hur kommer det sig då egentligen att Nicklas kom att hamna i *Boteå*? Ja, det visar sig vara långt ifrån någon slump! *”Det berodde delvis på Sandra Gybo i Offer”*, säger Nicklas lite kryptiskt (se *Botebladets* vinternummer 2018 och 2020 på *www.botea.se*) och förklarar: *”Sandra och jag har ett förflutet. Vi är nämligen jämngamla och gick i samma grundskola i Svenstavik. Och vi har under åren haft nära kontakt och jag har även hälsat på henne och familjen kontinuerligt.”* Eftersom Nicklas tyckte att bygden och människorna i *Boteå* verkade trevliga, och att det verkade vara en trevlig plats att bo på, började han umgås med tanken att flytta hit. Ganska snart kom hans intresse för den charmiga ödegården i *Arlom* – bestående av totalt sju byggnader – att väckas. *”Jag såg att husen verkade behöva omvårdnad och det var det som fick igång mej.”* Vid senaste årsskiftet skedde slutligen ägarbytet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nicklas Edström åtar sig sömnadsuppdrag i sitt företag.

Som säkert alla förstår, så är det ett gediget projekt som Nicklas, som planerar att göra det mesta själv, har valt att ta sig an. *”Men man får ta en dag i taget och allt får ta den tid det tar, för så småningom kommer jag dit jag vill. Det känns hursomhelst väldigt bra; det är bra byggnader, med fint läge, och jag har bra grannar”*, resonerar Nicklas. Först på programmet står ett nytt köksgolv i det mindre bostadshuset, där det finns både el och vatten, och därefter planerar han att sätta in ett begagnat kök och fixa till badrummet. Givetvis står också ett eget garveri högt upp på önskelistan, men det har, av förklarliga själ, fått skjutas på framtiden.

Nicklas berättar avslutningsvis att han, via sin enskilda firma, åtar sig olika typer av sömnad och skinnarbeten. Och i skrivande stund väntar han på en storleverans av gardinlängder som han har åtagit sig att fälla.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nicklas Edström har bra sällskap av spanieln Kiro, som är av rasen Nederlandse kooikerhondje.

Ett foto taget ca 1932 med Stina och Helmer Edholm sittande och med barnen Ketty och Lotthard bredvid sig. Någon gång på 1930-talet byggdes huset om, med bl a en veranda och en balkong på framsidan.

Den gamla gården i Arlom har en intressant historia att berätta

Den gamla och kulturellt värdefulla släktgården i Arlom kom att gå i arv i fem generationer

I *Arlom* står det en gammal vacker gård, bara ett stenkast från stora vägen. Gården har nyss bytt ägare (se föregående uppslag) och dessförinnan drev de förra ägarna en loppmarknad där. Av en händelse råkade undertecknad komma i kontakt med *Göran Edholm*, från *Älandsbro*, som växte upp på gården på 1940-50-talet. Denne har bistått med både fotografier och information om gården, som finns med på en karta från 1834.

I kyrkans husförhörslängder kan man utläsa att bonden *Israel Israelsson* (1758-1837) bodde i *Djuped*. Hans son, som också hette Israel (1798-1873), bosatte sig 1821 i *Sånga* och kom att ta namnet *Edholm* – för att därefter, med sin familj, flytta till *Arlom* 1828/29 (troligtvis då till gården ifråga). Ett av hans barn, som även han hette Israel (1827-1907) kom, i sin tur, att ta över gården. Även dennes son hette Israel (1857-1934) och kom därefter att ta över gården. Hemmanet i *Arlom*, som alltså till stora delar har 200 år, eller mer, på nacken, överläts 1918 av sistnämnde Israel, och dennes hustru Märta Margreta (1858-1925), till sönerna Helmer och Johan.

Under Görans uppväxt var det alltså hans morföräldrar Helmer (1893-1966) och Stina (1896-1970) som ägde gården. Helmer, som var född i *Arlom*, och Stina, som var född i *Offer*, kom 1923 att ingå äktenskap.

På gården fanns det kor, grisar och en häst och även får som strövande runt på ägorna. Varje sommar skurade Stina, med hjälp av andra boende på gården, ladugården och kritade den vit på insidan. Familjen ägde, som nämnts, en häst och på somrarna brukade man även få låna en häst från regementet i *Sollefteå*. Militären hade nämligen för vana att låna ut sina hästar till behövande bönder i kommunen, för att sedan hämta tillbaka dem till vintern.

Göran berättar att han, under uppväxten, deltog i alla arbetsmoment på gården. Eftersom han växte upp utan sin biologiske pappa, som dog när han var endast 35 år gammal, kom han istället att kalla sin morfar för pappa. Pappan, som kom från *Norge*, lämnade landet när man, under *andra världskriget*, invaderades av *Tyskland*. Han kom då vandrandes över fjället och hamnade slutligen i *Gålsjöbruk*, där han fick arbete i skogen. Efter en tid träffade han Görans mamma Ketty (1924-1975), nere på byn, och de blev ett par. Efter kriget ville han att Ketty skulle följa med honom till *Norge*, men hennes föräldrar ville inte släppa iväg henne, eftersom de hade hört att den

ARKIVBILD

Samma fototillfälle som det på föregående sida, där familjen sitter framför det hus som idag fungerar som bostad.

tyska krigsmakten hade bränt ner allt i sin väg. I den vevan kom dessutom Göran till världen.

Under Görans uppväxt, på 1950-talet, var det många försäljare – på cykel, moped eller i bil – ute på vägarna. Det var också många vandrande luffare, som tiggde mat i gårdarna, ute på vägarna. En morgon, längre tillbaka, när morfar Helmer skulle ta in hö till djuren, så höll han på att sticka högaffeln i en luffare som låg och sov under höet.

På somrarna flyttade man ut till bagarstugan, efter att ha skurat golvet och lagt ut mattor, och ute på gården hade man sommarspiltor. Det var vanligt att man sov i stora påsar som man hade stoppat halm i. Det var bekvämt när påsen var nystoppad – när påsen blev hård, så gjorde man om hela proceduren.

Vid jul brukade Göran och grannarnas barn gå över till varandra och öppna ytterdörren och kasta in en julklapp, för att därefter växelvis bli jagade tillbaka hem av varandra. I ett uthus finns den gamla släden kvar, med ljuslyktor längst fram som man tände, när man vintertid for till kyrkan i *Boteå*.

På gården bodde även Görans morbror Lotthard (1926-2001), som kom att, tillsammans med Ketty, ta över gården efter föräldrarna. När Lotthard,18 år gammal, tog körkort, köpte Helmer en *Willys Jeep* till honom, som han kom att använda i jordbruket. Lotthard körde hårt med jeepen och kom i folkmun gå under namnet *Vägens herre*.

Man tog vara på allt på den här tiden. Man köpte stora kartonger med tunnbröd och när det bara var brödsmulor kvar, så stekte man upp brödet i stekpannan, med mjölk och smör, något som man kallade för *Jocke*. Man stekte även upp de hårda limpkanter som blivit över.

När Helmer och Stina skulle lämna bort sina sista djur till slakt, och de kom för att hämta hästen, så minns Göran hur mormor Stina stod i köksfönstret och grät. Det var en gripande syn! I början av 1950-talet klippte man strömmen till det stora huset på gården, som sedan dess inte har fungerat som bostad.

av Rolf Ronestjärna

ARKIVBILD

Fotot är taget vid samma tillfälle som de övriga, där familjen har ställt upp sig framför ladugården.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjösvängen består av Sören Israelsson, Åke Johansson, Klas Häggblad, Stefan Gideonsson, Arne Backberg, Per Häggblad och Karin Hagberg, där den sistnämnde tyvärr saknas på bilden.

Björksjösvängen har i dagarna kommit ut med sin andra CD-skiva

Orkestern välkomnar gärna nya medlemmar

Boteå har, som *Botebladet* tidigare har kunnat konstatera, ett omfattande och rikt musikliv. Orkestern *Björksjösvängen*, som har sin hemvist i just *Björksjön*, är en mycket omtyckt orkester. Första veckan i mars gör *Botebladet* ett nedslag i *Björksjöns Folkets Hus*, i samband med en av orkesterns träningar, och får sig där en trevlig och givande pratstund med dess medlemmar.

Orkestern *Björksjösvängen*, som bildades 2013, består idag av Björksjöborna *Per Häggblad* (dragspel), *Sören Israelsson* (dragspel) och *Klas Häggblad* (trummor), samt Sollefteåborna *Stefan Gideonsson* (dragspel), *Arne Backberg* (gitarr), *Åke Johansson* (bas) och *Karin Hagberg* (sång). Man välkomnar för övrigt gärna nya orkestermedlemmar. Föreningen *Björksjösvängen* har 70-talet betalande medlemmar och även där välkomnar man gärna nya medlemmar.

2016 släppte *Björksjösvängen* sin första platta; *Första*

Björksjösvängens nya platta innehåller 14 låtar.

Svängen (en CD som fortfarande finns att köpa), och nu i vår gav man ut sin andra platta, som man, via en egen mixer, spelade in i höstas i *Björksjöns Folkets Hus*. I samband med att pandemirestriktionerna skärptes i november, gjorde man dock ett uppehåll, fram till i början av februari, då man satte igång med att finjustera det material som man hade spelat in. Under februari lades även sångpåläggen på. Egentligen hade man ursprungligen planerat att ge ut plattan tidigare, men projektet fick läggas på is p g a att *Bengt Mohlin*, en av orkesterns omtyckta medlemmar, tragiskt gick bort 2019.

Det är *Johan Sjödin Musikproduktion* i *Sollefteå* som har producerat plattan, som består av 14 spår och har döpts till *2:a svängen*. Fem av plattans låtar har *Stefan Gideonsson* skrivit och en har *Per Häggblad* som upphovsman. Nio av spåren är instrumentala, medan *Karin Hagberg* sjunger på tre av dem och *Arne Backberg* på ett.

I vanliga fall brukar *Björksjösvängen* arrangera en spelstuga och två musikcaféer per år och även göra runt halvdussinet spelningar runt om i kommunen. Orkestern har dock, i det stora hela, gått på sparlåga sedan pandemin bröt ut för drygt ett år sedan – ett par utomhusspelningar kunde man dock genomföra förra sommaren. Vanligtvis brukar man samlas för träning en gång i veckan. *”Men vi surrar dock mest nu för tiden och det hela har, speciellt nu under pandemin, mer kommit att handla om den sociala biten”*, konstaterar man avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

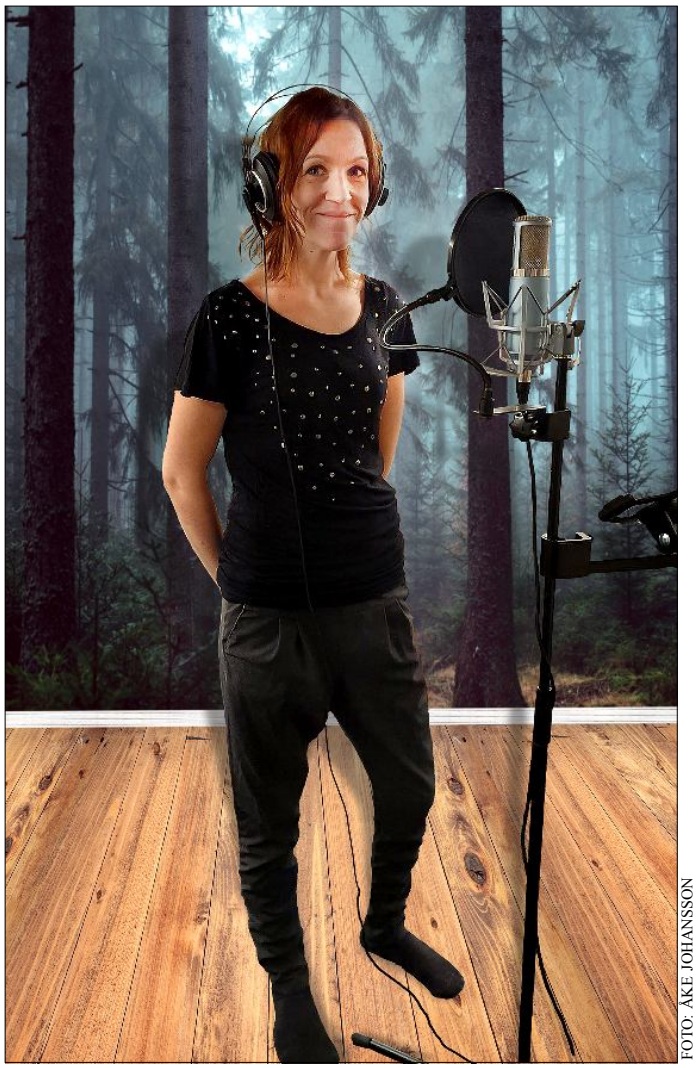

FOTO: ÅKE JOHANSSON

Karin Hagberg är solist i Björksjösvängen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den sociala biten är minst lika viktig som den musikaliska för orkestermedlemmarna i Björksjösvängen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Häggblad började att spela dragspel redan när han gick på lågstadiet på Para skola.

Björksjöbon Per Häggblad har i dagarna kommit ut med sin andra CD-skiva

Skivan innehåller en hel del gamla godingar

Trots den pågående pandemin, så har det inte helt och hållet varit stiltje på musikfronten i bygden. För inte nog med att *Björksjösvängen*, som det tidigare har konstaterats, har gett ut en sprillans ny CD-skiva, så har även Björksjöbon *Per Häggblad*, en av orkesterns medlemmar, gett ut en CD nu under våren.

På samma sätt som för *Björksjösvängen*, så rör det sig om Pers andra platta. Den första; *Hon gick där under himmel blå* – som var ett unikt samarbete med hans måg *Ulf Lundin* (leadsinger, growlare och textförfattare i Death Metalbandet *Draugr* från *Bollstabruk*) – släpptes 2017 (se *Botebladets* vårnummer 2018 på *www.botea.se*).

Botebladet har tidigare kunnat berätta om att Per växte upp i *Björksjön* och att han i princip fick musiken via modersmjölken, eftersom hans pappa var musiker och spelade trummor i *Bosse Anderssons orkester* under 1950-, 1960- och 1970-talet.

Per Häggblads nya platta innehåller sju låtar.

Via blockflöjtspel, under musiklärare *Sten Ulanders* ledning i årskurs 2, kom Per att introduceras i musikens underbara värld. Egentligen var det sagt att eleverna skulle spela blockflöjt i två terminer, innan de fick gå vidare till ett annat instrument, men eftersom Per spelade ut blockflöjtsboken redan efter den första terminen, så fick han dispens. På pappans inrådan kom det därefter att bli dragspel, eftersom man hade ett gammalt dragspel stående hemma. När Per började i högstadiet kom det dock mest att bli spel till husbehov, eftersom det var alltför besvärligt att släpa med sig dragspelet till musiklektionerna i *Sollefteå*. När han hade bildat familj blev det dock, till barnens stora förskräckelse, att han tog upp spelandet igen. Och efter det att han var med och startade *Björksjösvängen*, så har det inte kunnat samlas speciellt mycket damm på dragspelet.

CD:n, med inskriptionen *Per Häggblad med Stefan Gideonsson och Gänget* på konvolutet, består av sju spår, där upphovsmännen anges inom parentes: 1.) Pers Boogie (Kent Ingelsson) 2.) Karibiska Nätter (Roland Cedermark) 3.) Fantasisnoa (Kjell Mats Andersson) 4.) Mitt Barndomsparadis (Lars Petter Dahl) 5.) Novelty Accordion (Erik Frank) 6.) Montebello Islands (Roland Cedermark) 7.) Jambalaya (Hank Williams).

På plattan, som är inspelad och mixad hos *Johan Sjödin Musikproduktion* i *Sollefteå*, medverkar dessutom *Stefan Gideonsson* (dragspel, orgel och vibration), *Johan Sjödin* (piano), *Sven Åke Sjöqvist* (bas), *Arne Backberg* (akustisk gitarr), *Klas Häggblad* (trummor), *Håkan Sandin* (elgitarr), *Per Håkan Helén* (elgitarr), *Daniel Jonsson* (elgitarr) och *Karin Hagberg* (stämsång).

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjöbon Per Häggblad är en fena på dragspel.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Häggblad har varit oväntat återhållsam på CD-skivan när det gäller hans egenkomponerade musik.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt Ström

Bengt Ström lockades till Björksjön av en gammal jaktkompis

I denna utgåva av Botebladet möter vi Björksjöbon Bengt Ström

Sommaren 2009 kom paret *Bengt* och *Ebba Ström*, med sonen Mattias, inflyttandes till *Björksjön* från *Fagersta* i *Västmanland*. Hushållet består idag också av tre hundar och tre katter, varav schäfern Tosse tillhör Bengt och Ebba. I slutet av april far jag upp till *Björksjön* för att plåta Bengt och veckan därpå gör vi intervjun över telefon.

Bengt, som i fjol passerade 70-årsstrecket, berättar inledningsvis att han

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt Ström tillsammans med en av familjens tre kissemissar.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Mjukisbyxor när jag är hemmavid.

Sån är jag:
- Ganska snäll, men jag har även ett hett temperament ibland.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Hunden Tosse, Kniv och tändstål.

Jag blir glad när:
- Jag är för det mesta glad.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min pappa.

föddes och växte upp i *Upplands Väsby*, som nummer tre av fyra i en syskonskara. Pappa Per var småföretagare, med egen taxibil, medan mamma Dagmar (när hon inte var hemma och tog hand om barnen) jobbade på Telias telegrafstation, där hon med tiden kom att avancera till en chefspost.

”Jag hade en bra uppväxt och jag fick tidigt lära mej att veta hut, det var så på den tiden”, minns Bengt och småskrattar. Han berättar vidare att han hade gott om lekkamrater och att det sommartid mestadels kom att handla om bad och fiske, medan man vintertid för det mesta åkte skidor och spelade ishockey på skolans plan. En stor del av somrarna tillbringade han även hos släkten i *Jämtland*.

Efter de nio grundskoleåren, i *Upplands Väsby*, blev det två år på yrkesskola, med verkstadsteknisk inriktning, och därefter tre års utbildning som bilmekaniker och bilelektriker. Efter avslutad utbildning, i början av 1970-talet, fick Bengt jobb som mekaniker hos *Stockholms Lokaltrafik*, där han blev kvar i tolv år. Därefter blev det jobb på ett rökeri, i ett par-tre år, där han kom att röka kött och fisk. Efter det kom han att jobba runt tio år som buss- och färdtjänstchaufför.

1978 fick Bengt, och dåvarande sambon, dottern Therese tillsammans. Therese bor idag med sina två barn i *Åkersberga* och jobbar inom omsorgen. 1981 träffade Bengt, och blev tillsammans med, livskamraten Ebba och

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ibland ger sig Bengt och Tosse ut på tur tillsammans.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt och Ebba Ströms fastighet ligger mycket vackert beläget bara ett stenkast från Björksjövägen.

året därpå föddes sonen Mattias, som jobbar som verkstadstekniker i *Kramfors*. Tre år senare knöt Bengt och Ebba hymens band.

Åren inom yrkeslivet kom dock att sätta spår i Bengts kropp och han tvingades genomgå två operationer i ländryggen och en steloperation i nacken. Runt millenniumskiftet, efter 4-5 år av långtidssjukskrivning, fick Bengt slutligen sjukpension.

2001 gick familjens flyttlass till *Fagersta*, där man blev kvar i åtta år, innan flyttlasset åter kom i rörelse sommaren 2009, den här gången med slutdestination *Björksjön*. *”Jag har alltid haft ett jaktintresse och vid ett par tillfällen blev jag bjuden till Björksjön av en kompis – som tidigare hade bott i Upplands Väsby – för att jaga”*, förklarar Bengt. Och det blev startskottet som kom att leda fram till beslutet att flytta till *Björksjön*. Bengt berättar vidare att han, utöver sitt jaktintresse, även har haft ett ganska stort idrottsintresse; där det framförallt har kommit att handla om ishockey med favoritlaget *Upplands Väsby*. I de äldre tonåren tränade Bengt dessutom boxning under några år och senare höll han även på en del med bodybuilding. Under åren i *Fagersta* var han med i den lokala pistolskytteklubben under en period. Bengt har tidigare spelat gitarr för hemmabruk, ett intresse som han dock fick lägga på hyllan p g a en axelskada. Tidigare tillverkade han knivar, en hobby som han dock hoppas kunna återuppta framöver.

Att Bengt uppskattar att få bo i *Björksjön* råder det ingen tvekan om. *”Vi bor bra och det är lugnt och fint här i Björksjön. Tidigare var jag med i Byavakten, men tyvärr var jag tvungen att lägga av med det p g a mina knä- och axelproblem”*, konstaterar Bengt avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt Ström trivs bra med tillvaron i Björksjön.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan 2009 har Bengt Ström, med hustrun Ebba och sonen Mattias, haft sin hemvist i Björksjön.

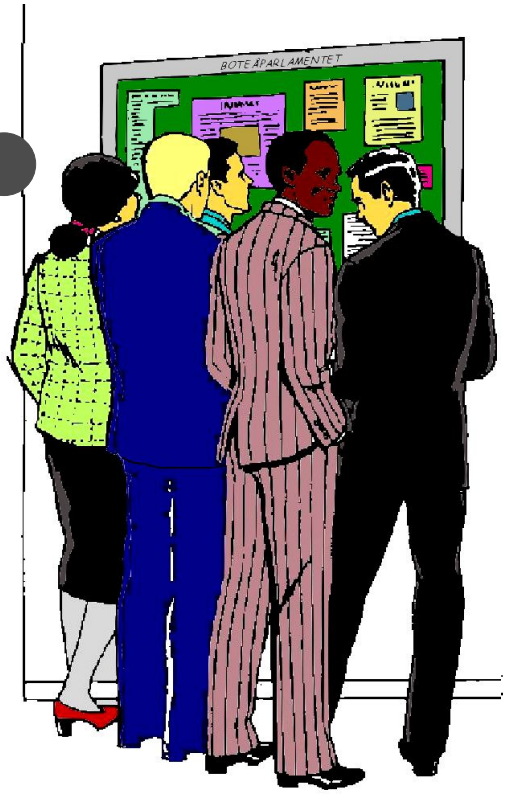

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Botebladet
STEFAN LÖFVEN GRATULERADE UNDROMS IF!!!
Björksjöbor har gett ut bok

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möj-ligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det ett antal tvårumslägenheter (46m² i radhuslänga) på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta Solatum på 0620-68 28 60 för ytterligare information.

Lägenheten på bilden inte för uthyrning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vyn mot Multråberget och Hallstabacken i Sollefteå, nere vid Björkå f d färjeläge, är magnifik.

Boteå Utvecklingsgrupp vill ha hjälp att kunna utveckla bygden

Boteå Utvecklingsgrupp har bl a satsat på att göra Gålsjö badplats mer familjevänlig

I samband med att *Sollefteå kommun*, våren 2007, varslade om nedläggning av *Kalknäs skola*, bildades *Boteå Utvecklingsgrupp (BUG)*. I initialskedet bestod *BUG* av representanter från skolan, föräldrarna och föreningslivet och man insåg omgående att den negativa trenden, när det gällde det vikande elevunderlaget på skolan, endast kunde vändas genom att man kunde locka till sig elever utifrån. Och eftersom det samtidigt fanns ett stort antal lediga hus i bygden, bestämde man sig för att annonsera på *Blocket*, där man efterlyste barnfamiljer som kunde tänkas vilja flytta till bygden. Initiativet visade sig bli väldigt framgångsrikt, för inom ett år hade elevantalet på skolan ökat med ca 25%, mycket beroende på att enskilda personer i *BUG* lade ned mycket tid och kraft att ta emot och visa runt barnfamiljer som kom på besök. *BUG:s* framgångsrecept kom också att uppmärksammas av världen utanför *Boteå* och TV-inslag kom att visas i *Mittnytt*, *Rapport* och i *Landet Runt*.

Arbetet i *BUG* kom, efter det att hotet över *Kalknäs skola* var undanröjt, att fortsätta i ytterligare fem-sex år som en utpräglad inflyttningsgrupp, för att därefter placeras i malpåse. Arbetet med inflyttning har dock fortsatt under åren, dock på en mer blygsam nivå.

I början av 2018 hölls ett bygdeutvecklingsmöte i *Sunnersta Folkets Hus* (se *Botebladets* vårnummer 2018 på *www.botea.se*), initierad av föreningen *Lokal Utveckling i Sollefteåbygden (LUS)*. Detta möte blev själva startskottet till det pånyttfödda utvecklingsarbete som har pågått i *Boteå* sedan dess.

Efter en tid kom utvecklingsarbetet att införlivas i *Boteå Utvecklingsgrupp*, som nu väcktes till liv efter att ha legat vilande som en av *Boteåparlamentets* undergrupper. *BUG:s* nya styrelse, som kom att bestå av *Karin Sellgren*, *Ulrika Bergman*, *Anna Törner* och *Joel Ölund*, kom under hösten 2018 att ta fram en framtids- och utvecklingsplan för bygden. Planen presenterades vid ett informationsmöte i *Fik i Butik* i *Björkå* i november 2018 och även i *Botebladets* sommarnummer 2019 och kom att mynna ut i en projektansökan till *Länsstyrelsen*.

BUG:s slutgiltiga utvecklingsplan, som är tänkt att

uppgraderas med jämna mellanrum, delades ut till bygdens hushåll i samband med att *Botebladets* senaste utgåva distribuerades.

Under våren 2019 samlade *BUG* ett 20-tal Boteåbor för att gemensamt röja sly och städa badplatsen i *Gålsjö* (se *Botebladets* sommarnummer 2019). *Boteå Skoterklubb* kom därefter att ta sig an uppdraget att iordningställa badplatsens grillplats och bygga vindskydd. Två bänkbord införskaffades. Dessutom skänktes en flytbrygga, med hopptorn, av *Boteå Event* och *Altins Trafik AB* bidrog likaså med två lass grus för delvis breddning av den grusväg som leder fram till badet. Planen är också att man framledes ska komplettera med en informationstavla. *”Tanken har varit att göra Gålsjö badplats familjevänligt, så att det ska vara trevligt att fara dit”*, förklarar *Karin Sellgren* och *Ulrika Bergman*, för dagen representerande *BUG*, för *Botebladets* utsände. *”Det finns dock tyvärr ingen soptunna där och det är därför viktigt att alla hjälps åt att hålla rent och att man tar med sej sitt skräp när man far därifrån”*, tillägger de.

BUG sökte även medel till att återställa det friluftsområde, vid *Björkåns* utlopp, som förstördes i samband med en vårflod någon gång på 90-talet. Förhoppningen var att åter kunna skapa ett attraktivt friluftsområde och möjliggöra fiske och vandring, genom att anlägga nya broar och spångar, skylta vandringsstigar och röja upp. Tyvärr beviljades dock inte denna ansökan denna gång. *BUG* har dock, via egna medel, införskaffat två bänkbord, en grillring och sett till att det har röjts sly. Utöver detta har man även placerat ett bänkbord vid *Björkå gravhögar*.

Karin och Ulrika lotsar *Botebladets* utsände ned till det f d färjeläget i *Björkå*, som han aldrig har haft förmånen att besöka tidigare, och han slås genast av den magnifika vy som platsen, först och främst, erbjuder mot Sollefteåhållet.

I *Boteå* finns en hel del gamla vandringsleder. Bl a finns det en led som i folkmun kallas för *Åkerblomsleden*, en led som är en kvarleva av den ökände *doktor Åkerbloms* gångstigar till sina patienter. Att iordningställa den leden står högt upp på *BUG:s* önskelista, enligt Karin och Ulrika.

Närmast på programmet står dock iordningställandet av den lekpark, delvis finansierad av medel ur f d *Para skolas skolfond*, som är planerad att uppföras på *Fik i Butiks* ägor i *Björkå*.

”Det är jättekul att arbeta med att utveckla bygden och det skulle vara extra roligt om fler Boteåbor, och då särskilt Undromsbor, ville vara med i det arbetet. Vi tar även emot förslag på saker och ting som kan utveckla bygden och vi vill uppmana bygdens föreningar att söka bygdemedel, eftersom det finns pengar att söka”, hälsar Karin och Ulrika avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Karin Sellgren och Ulrika Bergman, i Boteå Utvecklingsgrupp, var med och tog fram utvecklingsplanen för Boteå.

FOTO: ULLA BODIN

De närvarande på årsmötet kunde bl a konstatera att föreningen kämpar med sin ekonomi.

Kulturföreningen Botaton höll sitt årsmöte i Botatonhuset

Kulturföreningen Botatons teaterverksamhet låg i princip nere under Coronaåret 2020

Kulturföreningen *Botatons* årsmöte hölls i *Botatonhuset* söndagen den 28:e mars. Närvarande var ett endast fåtal personer ur styrelsen. Tyvärr har *Botatons* verksamhet, som så många andra, påverkats negativt av *covid 19*. All verksamhet har legat nere vilket, med tanke på omständigheterna, är bra eftersom det trots allt är en dödlig sjukdom som sprids runt om i världen. *Botatons* verksamhet går tyvärr med förlust, trots ett extra bidrag från kommunen. Trots detta bestämde man sig för att fortsätta ett år till, med förhoppningen att vaccinering gör att immuniteten blir större och att teaterverksamheten kan återupptas till hösten. Medlemsavgiften ska även fortsättningsvis vara 100 kr/person och år. Vidare diskuterades om en eventuell försäljning av piano, konst och ljusanläggning, men inget beslut fattades i frågan. *av Ulla Bodin*

FOTO: ULLA BODIN

Ann-Louise Wallblom, Anders Bodin och Lena Röding behövde inte trängas vid Botatons årsmöte.

FOTO: ULLA BODIN

De närvarande på årsmötet kunde bl a konstatera ett ökat engagemang bland bygdens föräldrar.

Undroms Idrottsförening höll sitt årsmöte i Botatonhuset

Undroms IF kunde genomföra en viss verksamhet under Coronaåret 2020

Likaså *Undroms Idrottsförening* hade sitt årsmöte söndagen den 28:e mars i *Botatonhuset*, där alla sektioner var representerade på mötet. Föreningen har haft en viss verksamhet trots pandemin. Fotbollen hade under föregående säsong en *Lek och lär* grupp, under ledning av *Niclas Norenius* och *Alexandra Perman*. De kommer att fortsätta i sommar, men då med två grupper; en *Lek och lär* och ett lag i *Kvartersen*. I vinter har funnits tillgång till skidspår både på *Gålsjö* och i *Kalknäs*, där den nya spårkälken har varit till stor nytta. Det kördes lite spinning i höstas innan pandemireglerna satte stopp för detta. Dessutom har det ordnats ett gym i *Sunnersta Folkets Hus*, vilket dock har används sparsamt beroende av samma anledning. Fritidsgården höll igång några månader i höstas, men när föräldrarna inte längre fick vistas på skolan ställdes det in. Även barngympan ligger på is så länge det finns risk för smitta. Aktivitetsplanen hade en trevlig coronaanpassad avslutning i höstas och gympasalen har hyrts ut till en grupp som åker rullskridskor.

Vidare diskuterade man *Swish* och kom fram till att allt skulle bli betydligt enklare om alla sektioner hade sitt eget Swishkonto. *Anders Bodin* tog på sig att kolla upp detta. Medlemsavgiften per år ligger kvar från förra året; d v s 50 kr/barn, 100 kr/vuxen och 200 kr/familj.

Styrelsen har kunnat märka en ny generation föräldrar på orten som satsar på aktiva barn. Vi får se fram emot sommaren och hösten 2021, då det förhoppningsvis vimlar av aktiviteter i *Boteå* både för stora och små.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Undroms IF:s olika verksamhetsgrenar var representerade vid föreningens årsmöte i Botatonhuset.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vaktmästaren Peter Axelsson, kantorn Maria Robertson och prästen Henrik Domeij hälsade välkommen.

Gökotta på Para Hembygdsgård

Den rådande pandemin gjorde att många trogna besökare stannade hemma från Gökottan

Boteå Församlings årliga Gökotta – på *Ångermanlandsgården i Para* Kristi Himmelsfärdsdag – är en uppskattad tradition som brukar samla en hel del besökare, både från bygden och utifrån. Det är till stor del den vackra inramningen, med den storslagna naturen strax inpå knuten, som alltid gör besöken på hembygdsgården i *Para* till en sådan angenäm upplevelse. Det är en plats som, med eller utan kaffekorg, är väl värd ett besök sommartid.

Av förklarliga skäl kom årets Gökotta – med rådande restriktioner – samla betydligt färre besökare jämfört med fjolårets, trots att arrangemanget hölls utomhus och vädret visade sig från sin allra bästa sida. En handfull glada och nöjda besökare kunde dock räknas in och dessa fick ta del av en Gökotta, där prästen *Henrik Domeij* stod för Ordets förkunnelse och kantor *Maria Robertson* ansvarade för det musikaliska inslaget.

”Jag har aldrig varit på en friluftsgudstjänst där det inte har blåst”, inledde prästen Henrik med att säga. Givetvis är det lite av en tolkningsfråga, men blåsten var ytterst marginell vid den här Gökottan och det var väldigt behagligt att få sitta på gårdsplanen och låta sig värmas av morgonsolen, lyssna till förkunnelsen och sjunga med i de vackra psalmerna.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gökottan genomfördes med sedvanligt Coronaavstånd.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter Gökottan bjöds det på trevlig samvaro i vårsolen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kenneth Assergård, Erik Sundberg, Kent Törnlund och Anders Ölund planerade bryggiläggningen.

Boteå Båt och Bad lade i bryggorna

Oväntat tillbud gjorde att årets bryggiläggning kommer att hamna i historieböckerna

Boteå Båt och Bads årliga bryggiläggning brukar vara ett säkert vår- och sommartecken. Årets iläggning, som ägde rum den 15:e maj, samlade dussinet bybor.

Botebladets utsände erfar, vid sin ankomst till stranden i *Undrom*, att man måste vara något av en fena på att lägga pussel, för att kunna lägga i bryggorna. Vid bryggorna, som legat uppe på land under vintern, står nämligen en grupp Boteåbor och river sitt hår, samtidigt som de försöker att klura ut i vilken ordning som bryggdelarna ska placeras ut i älven. *”Det är likadant varje år och man lär sej aldrig!”*, säger någon och ler brett.

Den samlade erfarenheten, bland de församlade, är dock stor och allt arbete sker via mångårigt inarbetade rutiner. Plötsligt händer dock något som skapar en viss oreda i arbetet! ”*Jag har varit med och hjälpt till här under alla år och det här är första gången som något sånt här händer!”*, utbrister *Anders Ölund*, bryggiläggningsgeneral för dagen, och skrattar glatt. Till allas förvåning kommer nämligen en av badbryggans delar på avvägar och flyter, utom räckhåll, retsamt förbi båtbryggan. Den hinner ett par hundra meter nedför älven innan man kan lägga i en båt, så att man kommer ifatt den och kan bärga tillbaka den.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Arén, Kent Boström och Elin Östlund hjälpte till.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Djupedsbon Erik Johansson rattade hjullastaren.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Parlamentsledamoten Ingrid Viking gör sitt bästa för att rensa anslagstavlan utanför butiken i Undrom.

Anslagstavlan utanför Undroms Närlivs är bygdens gemensamma åtagande

Det vore därför önskvärt om bygdens folk kunde hjälpas åt att hålla anslagstavlan uppdaterad

Man kan inte påstå att det är ett direkt överflöd på annonsplatser i bygden. På rak arm kan väl konstatera att det finns anslagstavlor vid *Sunnersta Folkets Hus*, i *Grillom* och vid butiken i *Undrom*. De två förstnämnda verkar skötas om på ett föredömligt sätt, medan den i *Undrom* dessvärre tycks har blivit lämnad åt sitt eget öde under en längre tid. Egentligen är det inte någon som kan lastas för detta, eftersom det inte har funnits något uttalat om vem som har ansvar för den.

Ingrid Viking, i *Boteåparlamentet*, har dock, med lite stöd av undertecknad, försökt att göra en insats för att tömma anslagstavlan på inaktuella anslag. Fortsättningsvis vore det dock önskvärt om de som sätter upp affischer och liknande, även tar ned dessa när de har blivit inaktuella.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det äldsta anslaget, som fortfarande var uppsatt på anslagstavlan utanför butiken i Undrom, var från 2013.

FOTO: ALEXANDRA PERMAN

Efter några års uppehåll kunde Lilla Vasaloppet åter genomföras i skidspåren i Björksjön.

Lilla Vasaloppet avgjordes i Björksjön

Björkå Björkådalens IF:s uppskattade arrangemang gick av stapeln den 5:e mars

Klara, färdiga...pang och så var loppet igång! Återigen hade ett 40-tal barn och ungdomar från *Kalknäs skola* samlats vid skidspåret i *Björksjön* för det årliga *Vasaloppet*. De senaste åren har det varit lite glest med tävlingar, p g a att det varma vädret har förvandlat snön till is och därmed stoppat all möjlighet till skidtävling. Men som vi alla vet, så var det inget problem med snötillgången i år och man kunde återigen samlas för tävling.

Ulla Norenius Wikner ställde upp och bjöd på bussresan och med assistans av *Jörgen Wikner* skjutsade de eleverna mellan *Kalknäs* och *Björksjön*. När alla elever var på plats, hjälpte lärare och föräldrar till med att dela ut nummerlappar och barnen samlades vid startlinjen.

Per Erik Bergstrand, från *Björksjön*, representerade vallateamet och hjälpte till med att ordna bra glid och fäste till dem som behövde det. Och de som var väldigt ivriga att starta före startsignalen, fick känna på hur det var att åka med bakhala skidor, så de återvände snabbt till startlinjen igen, där Per Erik kunde hjälpa dem i väntan på startsignalen.

När Jörgen avfyrade startsignalen, för masstarten, så flög nästan eleverna iväg i spåret, idogt viftande med stavar och påhejade av föräldrar, mor- och farföräldrar, övriga familjemedlemmar och bybor.

Efter halva distansen var det ett litet depåstopp med varm saft för dem som kände sig törstiga. Björksjöborna *Sören Israelsson* och *Klas Häggblad*, som skötte om depån, småpratade med barnen och kollade upp hur skidåkarna hade det utmed spåret.

När man hade avslutat sitt varv runt skidspåret, och anlände till mål, fick man varsin guldmedalj, som delades ut av skolans lärare. Diplom kom man att få vid ett senare tillfälle på skolan.

Björkå Björkådalens IF bjöd på korvgrillning och godis vid målet och barnen fick äta så mycket de ville under dagen, medan de lekte i och runt skidspåret.

Vädret var, till en början, lite lätt kyligt, men ett fint solväder och varmare temperatur gjorde dagen till en fin och frisk utomhusdag för eleverna. Efter lek och mat, så kunde man på eftermiddagen återigen återvända hemåt, både trötta och nöjda efter en heldag i *Björksjön*.

av Christian Omberg

FOTO: ALEXANDRA PERMAN

Både äldre och yngre skidlöpare kämpade på i spåret.

Eeva-Liisa Victorsson har ett förflutet som lärare på Kalknäs skola och jobbar idag som specialpedagog på Öhns skola.

Botebladet
Boktipset

Vallabon Eeva-Liisa Victorsson bjuder på några boktips

Sedan några år tillbaka är Eeva-Liisa Victorsson med i styrelsen för Bibliotekets Vänner i Boteå

I förra numret av *Botebladet* berättade *Sofie Mothander* en hel del om den biblioteksverksamhet som vi har här i *Boteå*. Det är helt fantastiskt, tycker jag, att vi med helt frivilliga krafter från bygden hittills har klarat av att erbjuda denna samhällsservice i över elva års tid!

Och självklart tänker vi driva verksamheten vidare, så länge ni Boteåbor visar fortsatt intresse för att komma och låna böcker hos oss på övervåningen i *Sockenstugan*. Ingen trängsel råder, så vi ser fram emot att även nya låntagare hittar till oss!

Precis som Sofie skrev, har vem som helst möjlighet att komma med önskemål om nya böcker. Detta kan ske bl a genom att gå in på *Boteå bibliotek* på *Facebook* eller att du tittat in och berättar om dina önskemål för den som råkar passa biblioteket (tisdagar kl 14-19).

Apropå att passa biblioteket, så välkomnar vi även fler Boteåbor att bli s k fritidsbibliotekarier. Den som är intresserad att veta mer kan gärna ta kontakt med t ex *Pia Hedberg* (070-606 70 68) eller undertecknad (0612-605 29).

Sofie delade även med sig av några av sina boktips på böcker som finns att låna hos oss på *Boteå bibliotek*. Nu har turen kommit till mig att välja ut några titlar som jag vill tipsa om.

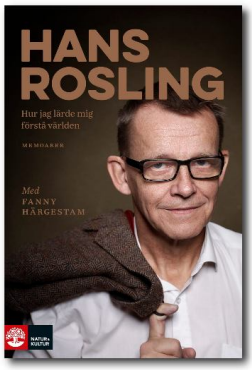

Hur jag lärde mig förstå världen av Hans Rosling. På senare år har jag alltmer kommit att intressera mig för biografier och memoarer av olika spännande personer. *Hans Rosling* (i samarbete med journalisten *Fanny Härgestam*) skriver mycket personligt och lättsamt om sin livsresa i *Hur jag lärde mig förstå världen*. Trots att det är genom fakta som *Hans Rosling* har hjälpt människor att bättre förstå hur världen fungerar, så handlar hans memoarer inte om siffror och statistik. Istället handlar den om *”möten med män-*

niskor som öppnat mina ögon”, som han själv uttrycker det. Mycket lärorikt och fascinerande!

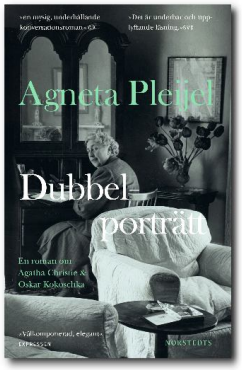

Dubbelporträtt - En roman om Agatha Christie & Oskar Kokoschka av Agneta Pleijel. Detta är ingen memoarbok, utan en fiktiv berättelse om några verkliga – från början motvilliga – möten mellan författaren *Agatha Christie* och målaren *Oskar Kokoschka*. Det uppstår ett givande samtal om döden, kärleken och konsten mellan de två åldrande konstnärerna. Verkligen en finurligt skapad berättelse!

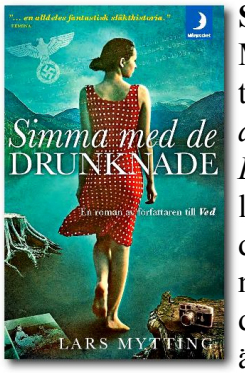

Simma med de drunknade av Lars Mytting. En bok som jag själv har hittat, tack vare ett tips, är *Simma med de drunknade* av den norske författaren *Lars Mytting*. Det är en verkligt fängslande, oförutsebar släkthistoria om den föräldralöse Edvard som vill finna svar på sina obesvarade frågor om det förgångna. Händelserna i romanen är skickligt sammanvävda med de stora tragedierna i *Europa* under 1900-talet. Det är en riktig bladvändare!

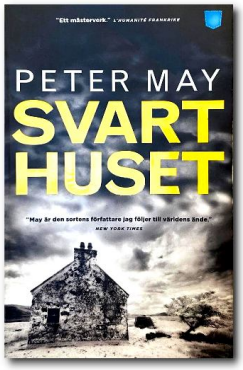

Lewistrilogin av Peter May. Ett annat riktigt lyckat boktips, som jag själv har fått, ledde till upptäckten av den flerfaldigt prisbelönta Lewistrilogin, bestående av delarna *Svarthuset*, *Lewismannen* och *Lewispjäserna* av *Peter May*. Dessa tre böcker återfinns i vår välfyllda deckaravdelning. Men förutom de spänningsfyllda, svårlösta brotten innehåller berättelserna även mycket annat som skänkt mig riktigt berikande läsupplevelser. Att få följa med huvudpersonen, den skotske polisen *Fin MacLeod*, både i hans privatliv och i hans arbete i den karga miljön på de vindpinade öarna i *Yttre Hebriderna*, ute i *Nordatlanten*, är verkligen fängslande. Dit skulle jag mycket väl kunna tänka mig att resa på riktigt och inte bara i fantasins värld!

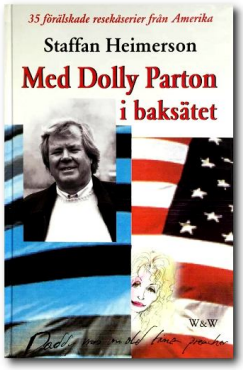

Med Dolly Parton i baksätet + Vanligt hyggligt folk av Staffan Heimerson. Av en händelse hittade jag nyligen, i bibliotekets välfyllda hyllor, två böcker av *Staffan Heimerson*, den nu pensionerade, välmeriterade journalisten och världsreportern. Genom *Google* får jag reda på att Staffan bl a har bevakat 35 krig och att han under sin karriär har varit stationerad på 13 olika ställen runtomkring i världen. Att han dessutom skrivit ett antal böcker hade jag inte haft

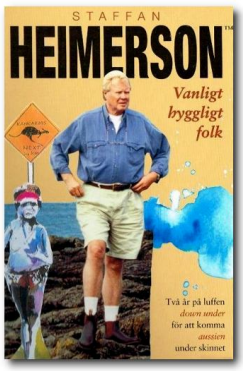

en aning om. *Staffan Heimerson* har sannerligen en förmåga att skriva underhållande och intresseväckande anekdoter om sina möten och upplevelser i olika delar av världen. De två titlar som finns att låna hos oss är *Med Dolly Parton i baksätet* (om åren i *USA*) samt *Vanligt hyggligt folk* (om hans tid i *Australien*). Många goda skratt har åtminstone jag fått!

av Eeva-Liisa Victorsson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Biblioteket har ett behov av fler fritidsbibliotekarier.

Nya böcker i biblioteket februari 2021:

Obama, Barack: Min far hade en dröm
Wollter, Sven: Britas resa
Ohlsson, Kristina: Stormvakt
Knausgård, Karl-Ove: Morgonstjärnan
Gustavsson, Matilda: Klubben
Mantel, Hilary: Spegeln och ljuset
Sandgren, Lydia: Samlade verk
McConaghy, Charlotte: Den sista migrationen
Thurfjell, David: Granskogsfolk: Hur naturen blev svenskarnas religion
Einhorn, Stefan: Konsten att fördärva sitt liv
Kepler, Lars: Spegelmannen

April 2021:

Grebe, Camilla: Alla ljuger
Ajvide Lindqvist, John: Vänligheten
Moran, Caitlin: Konsten att vara kvinna
Moran, Caitlin: Mer än en kvinna
Cedervall, Marianne: Sorgeängel
Lapidus, Jens: Paradis City
Carson, Rachel: Tyst vår
Gessen, Masha: Att överleva envälde
Melchor, Fernanda: Orkansäsong
Gyllenberg, Eva-Karin: Svenska kvinnliga pionjärer

Från det att ABBA slog igenom 1974, så har deras musik fått betyda oerhört mycket för artikelförfattaren.

Botebladet
Min musik

Musiken är en aldrig sinande källa för Ann-Charlotte Agrell

Ann-Charlotte Agrells musiksmak kom att präglas av hennes föräldrars och syskons musiksmak

Musik ska byggas utav glädje – av glädje bygger man musik, som *Lill Lindfors* sjunger. Det är inte helt sant. Visst blir man glad av svängiga låtar, men mycket musik klingar i moll, med texter om olycklig kärlek och ett krossat hjärta.

Jag växte upp i en musikalisk familj. Pappa Henry spelade piano och fiol och mamma Ingrid hade en fin sångröst och spelade munspel. Det var nog självklart att vi sex barn skulle spela något instrument och det blev främst gitarr och piano.

Våra föräldrar hade en väldigt bred musiksmak som smittade av sig på oss barn. Mina syskon köpte skivor: LP, EP och singlar, som det var på den tiden, och det spisades mycket musik i barndomshemmet. Jag tjuvlånade syrrans vinyl med *Eleanor Bodels* låt *One Way Ticket* och älskade den. Och tänka sig att vi i årskurs 5-6 dansade till *Herb Alpert* på våra pyjamaspartyn. Den första LP:n jag fick var med *The Hollies*. Den snurrade mycket på skivspelaren och finns kvar i min vinylsamling.

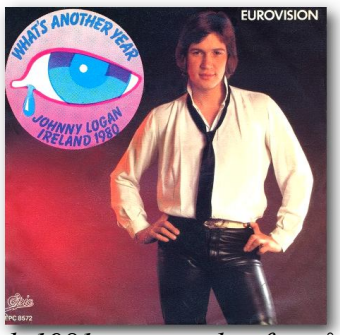

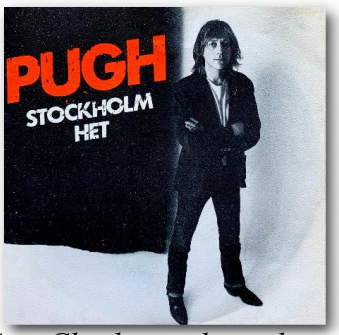

Ovanstående singlar – utgivna åren 1969, 1980, 1980 och 1981 – snurrade ofta på Ann-Charlottes skivspelare.

När jag var i 17-årsåldern åkte jag ofta till *Stockholm* på konserter. Jag åkte själv eller i sällskap med kompisar eller brorsan Peter. På Hovet såg jag *Santana*, *Meatloaf*, *Elton John* och *Electric Light Orchestra*, band och artister som jag gärna lyssnade på från skivor också – som t ex *Black Magic Woman* med *Santana*. *Elton John*, med sina stora glasögon, var känd för att vara en besvärlig artist och under konserten blev han ursinnig över något och kastade pianostolen på scenen. Kanske hade han dålig medhörning, vad vet jag, men det är ett minne som lever kvar. Hans *Yellow Brick Road* och *It's a Little Bit Funny* var några av favoriterna. När jag bodde i *Florida* 1980 såg jag *Rush* och *Neil Young*. Young var ensam på scenen och faktiskt väldigt tråkig. Lite gnällig tyckte jag.

I unga år spelade jag in musik från *Tracks* varje vecka på min älskade kassettspelare. Jag hade ett grönt kassettband och spelade över låtar som inte längre var favoriter. *Tell Laura I Love Her* låg kvar länge som en favorit – en riktig snyftare för en tjej i puberteten. Senare i tonåren deppade jag till *Genesis* – en ganska tung och mörk musik skapad av mycket skickliga musiker. *Pink Floyd* har jag också lyssnat mycket på. Som kontrast lyssnade jag även mycket på *Aston Reimers Rivaler*, *Micke Rickfors*, *Pugh Rogefeldt* och *Dan Hylander*.

En av mina absoluta favoritsångerskor är *Whitney Houston*. Hon levde ett hårt liv, som slutade med en tragisk död alldeles för tidigt. Men hennes musik lever kvar och jag lyssnar gärna på alla hennes låtar från *The Greatest Hits* som t ex *Greatest Love of all*. När jag vill dansa loss på vardagsrumsgolvet, så blir det till *Whitney*, *Alcazar*, *Gloria Estefan* eller *Ricky Martin*. Jag älskar när det svänger och disco och latinrytmer är härligt.

Jag har sett och lyssnat på *Monica Zetterlund*, *Svante Thuresson*, *Victoria Tolstoy*, *Björn Skifs*, *Ted Gärdestad*, *Lill Lindfors* och *Rebecca Törnqvist* och många fler live. Som barn såg jag till och med *Evert Taube* på *Gröna Lund*. Det är ju så berikande med musik och att få lyssna till och se artister uppträda. Det kan jag leva på länge!

Jag gillar det mesta och för mig är det lättare att säga vad jag inte vill lyssna på. *The Beatles*, vilka text och musikmakare! *Earth, Wind and Fire* med *September* och *Boogie Wonderland*. *Rolling Stones* – jag önskar att jag hade fått se dem live med deras ruffa låtar och *Mick Jaggers* otroliga energi på scenen.

Jag höll nästan på att glömma *ABBA*! Deras musik har betytt otroligt mycket för mig sedan 1974, då de slog igenom med *Waterloo* och vann Eurovisionsfinalen i *Brighton*. Jag var tio år och som så många andra mimade jag och bästisen till låten (jag var Anni-Frid). Tänk så mycket varierad och genialisk musik *ABBA* gjorde! De erövrade världen med sitt sound, sina röster och sin spektakulära klädstil. Låtarna håller än idag och Antti och jag har fortfarande *Dancing Queen* på vår repertoar.

Det senaste liveuppträdandet jag såg var på *Hallstaberget* med *Lill-Babs*, *Siw Malmkvist* och *Ann-Louise Hansson* – riktiga kruttanter, samtliga i 70-årsåldern och still going strong! Jag tog autografer av damerna och köpte deras böcker. Inte långt efteråt gick *Lill-Babs* bort. *Lill-Babs* var en så folkkär artist, men många gånger anklagad för att inte kunna sjunga. Men vad man än tycker om det, så hade hon en otrolig karriär och var dessutom en duktig affärskvinna. Ni som var med i *Sunnersta Folkets Hus*, när *Lill-Babs* uppträdde där, minns nog hur hon intog scenen med sin karisma och energi. Hon satte sig i knät på några lyckliga gubbar och visade också vilken fantastisk artist hon var.

Musik är en aldrig sinande källa till glädje, vemod och känslor och jag tycker även om och stuffar till en hel del av dagens musik.

av Ann-Charlotte Agrell

PRIVAT FOTO/ANN-CHARLOTTE AGRELL

Det dansades till Herb Alpert på pyjamaspartyna.

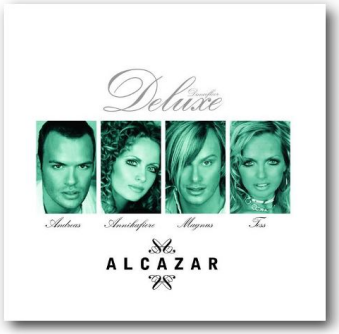

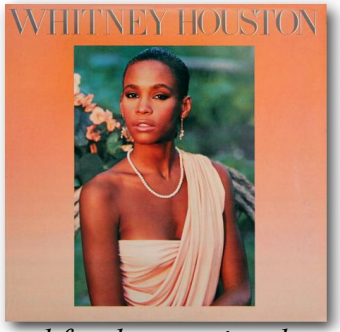

Lämpliga album att starta med för den som inte känner till eller ännu inte har upptäckt denna musik.

FOTO: ROLF RONESTÄRNA

Som 20-åring lever Sollefteåfödde Oscar Nordin just nu sin dröm som heltidsproffs.

Oscar Nordin, med rötter i Boteå, har skrivit kontrakt med MODO Hockey

Oscar Nordin har via sina föräldrar, som båda är f d Boteåbor, anknytning till Boteå

Botebladet har tidigare kunnat konstatera att *Boteå* är något av en musik- och artistfabrik. (se förra numret av *Botebladet*). Men vad kanske inte alla känner till, är att *Boteå* även har producerat (och haft en del fingrar med i spelet) åtminstone ett par idrottsmän på elitivå. Mellan åren 2001-2004 spelade t ex den tidigare Undromsbon *Daniel Näsholm* allsvensk fotboll för *Sundsvalls GIF* (se bl a *Botebladets* sommarnummer 2003 på *www.botea.se*).

Sedan lite drygt en månad tillbaka kan *Boteå* även stoltsera med en allsvensk hockeyspelare, med rötter i *Boteå*. Spelaren, som heter *Oscar Nordin*, skrev i slutet av april nämligen ett tvåårskontrakt med *MODO Hockey*.

Men vad har då denne Oscar för anknytning till *Boteå*!? Jo, faktum är nämligen att hans föräldrar; *Lars* och *Maria Nordin*, båda härstammar från *Boteå*. Pappa Lars, som växte upp i *Stöndar*, flyttade från bygden 1993, medan mamma Maria, som på den tiden hette *Kihlström* och bodde i *Offer*, lämnade bygden 1991.

Oscar ställer sig genast positiv till en intervju när jag kontaktar honom. Fotosessionen äger rum utanför *Vallänge särskilt boende*, när Oscar är på väg hem till *Sollefteå* från *Örnsköldsvik*, och intervjun sker därefter över

KÄLLA: WWW.MODOHOCKEY.SE

Den 192 cm långe och 85 kg tunge Oscar Nordin.

telefon.

Oscar berättar att han tillbringade grundskoleåren på *Nipan*- och *Vallaskolan* i *Sollefteå*. I 8-9-årsåldern började han på hockeyskola och i 10-11-årsåldern började han att spela matcher för *Sollefteå Hockey*. Han spelade även en del innebandy och dessutom fotboll för *Sollefteå GIF* under ca tre år. *”Hockeyn var dock alltid nummer ett, medan fotbollen mest handlade om att hålla igång konditionen och kunna vara med kompisarna”*, förklarar Oscar.

Under hela sin idrottsliga resa har Oscar alltid känt ett stort och helhjärtat stöd från sina föräldrar. *”Dom såg ganska snart att jag hade talang för hockeyn, så dom pushade mej och ställde alltid upp och skjutsade mej till träningarna.”*

2016 togs Oscar ut till *Ångermanlands TV-pucklag*, där man tyvärr förlorade bronsmatchen mot *Göteborg* på straffar. Året därpå spelade Oscar en säsong för *Kramfors Alliansen*, för att därefter börja på VVS-programmet på hockeygymnasiet (*Parkskolan*) i *Örnsköldsvik*. Där kom dagarna att bestå av både hockeyträning och vanlig undervisning, medan kvällarna kom till stor del att handla om hockeyträning och matcher med *MODO:s* juniorlag. Det kom att bli en säsong i J18-laget och tre i J20-laget – där han, som lagkapten i laget, var med och vann J20-serien 2018/19. Säsongen 2020/21 fick dessvärre avbrytas p g a pandemin. Men under de tre höstmånader som man var igång, hann Oscar ändå med att producera 14 poäng på 12 matcher. Fram till gymnasiet spelade Oscar både ytterforward och center i laget, därefter har han enbart spelat center.

När Oscar gick ut gymnasiet våren 2020, så fixade klubben både lägenhet och jobb åt honom; ett jobb som var i storleksordningen 3-4 timmar per dag och som i huvudsak bestod av slyröjning och takskottning på eftermiddagarna. Förmiddagarna var vikta åt träning med hockeygymnasiet. Under den gångna säsongen fick Oscar chansen till spel i totalt åtta A-lagsmatcher.

Oscar tvekade inte en sekund när *MODO Hockey* ville skriva kontrakt med honom. *”Jag blev väldigt stolt och glad, eftersom det kändes som om jag hade gjort ett bra jobb! Och eftersom jag älskade att spela i MODO Hockey, trivdes i Ö-vik och hade nära hem, så kändes det självklart att jag tog vara på möjligheten när den dök upp”*, förklarar Oscar tacksamt.

Några som också är glada över hans beslut är *MODO Hockey*, för så här säger sportchefen *Henrik Gradin* på klubbens hemsida: *”I Oscar ser vi en talangfull center, med bra räckvidd och ett spelsinne som vi tror mycket på. Extra roligt att det är en spelare från närområdet och som gått genom vår organisation.”*

Likaså *Emil Svelander*, J20:s huvudtränare, är odelat positiv: *”Oscar har gjort det fantastiskt bra i både J18 och J20 och det är väldigt roligt att han får den här chansen. Han är en smart spelare och en duktig playmaker som tar ett stort ansvar över hela banan, det ska bli roligt att följa hans fortsatta utveckling.”*

På frågan om vad Oscar själv anser vilka styrkor som han har som hockeyspelare svarar han: *”Jag tycker att jag är duktig med pucken och att jag har bra spelförståelse. Likaså att jag är smart på isen och att jag lyckas att göra mina medspelare bättre.”*

Av gymnasieklassens sammanlagt tolv elever kunde hälften av dem, efter gymnasiets slut, glädja sig åt kontrakt med allsvenska hockeyklubbar: Tre elever fick kontrakt med *MODO Hockey*, två med *Kristianstads IK* och en med *Södertälje SK*.

Efter det att kontraktet skrevs, har Oscars tillvaro i ännu högre grad kommit att handla om hockey; med löp- och styrketräningspass både för- och eftermiddagar. *”Det gäller att träna hårt och att visa framfötterna, för att man ska kunna lyckas ta en ordinarie plats i laget när serien drar igång i september”*, konstaterar Oscar. Inledningsvis är det tänkt att han ska få speltid i både *MODO Hockey* och i *Örnsköldsvik Hockey*.

Att Oscar är nöjd med sin tillvaro just nu framgår med all önskvärd tydlighet. *”Just nu lever jag min dröm och får göra det som jag alltid har velat göra. Man får ta en dag i sänder, så får man se var man hamnar. Men givetvis hägrar NHL-spel nån gång i framtiden”*, säger Oscar avslutningsvis och *Botebladet* ber att få önska lycka till med hockeykarriären, med en önskan om att den blir både framgångsrik och skadefri. *av Rolf Ronestjärna*

Arga Gubben

Jag hörde ett rykte om att någon hade blivit vaccinerad i Sunnersta Folkets Hus. Detta måste undersökas! På väg upp mot lokalen såg jag en svag rörelse i ögonvrån, någonting i skogen strax till höger. En älg, kanske, eller ett rådjur? Trevlig naturupplevelse i så fall, men det såg inte riktigt så ut. Det verkade liksom mer som en valross på land, i alla fall ganska osmidig. Jag pulsade ut en bit i snön för att se bättre. **AG:** Men, stanna då människa! Jag vill inte bli upptäckt! **BB:** Men kära nån, varför kryper ni omkring här? **AG:** Jag tänker bevaka mina möjligheter ifall det blir någon dos över. Kom inte här och träng sej före! **BB:** Ja, du milde, alla sätt är bra utom dom dåliga! **AG:** Här gäller det att på alla vis försöka överleva. **BB:** Är det pandemin han tänker på, för i övrigt känns det väl ändå ganska säkert!? **AG:** Ha, den obotlige optimisten! Pandemin naturligtvis, men också alla negativa följder av andra lömska åkommor! **BB:** Som vad då? **AG:** Tänk på alla malignta melanomer, diabetesar, åderbråckar, tarmvredar och skoskav. Vården hinner inte med allt! Det kan urarta i livshotande tillstånd det! **BB:** Men skoskav!? **AG:** Ja, minsann! Har han hört talas om inflammation, blodförgiftning och benröta!? **BB:** Jo, det förstås, men hur ofta händer det? Ett bra skavsårsplåster borde väl avhjälpa det... **AG:** Har han någonsin försökt applicera ett plåster på sin egen häl? Uppenbarligen inte! En balansakt värre än på cirkus. Själv gick jag överstyr och slog upp ett stort sår i pannan. Där fick jag sätta skavsårsplåstret. Och sedan har vi ju dom sekundära följdverkningarna. **BB:** Finns det såna också? **AG:** Maken till ofullständig allmänbildning och brist på fantasi likaväl! Med en sargad häl kan man inte gå, vilket leder till stillasittande, tevetittande, social distansering, leda, förhöjda levervärden och ett allt högre blodtryck som i sin tur markant ökar risken för stroke, demens, njursvikt och öronsus. **BB:** Jag undrar om vi ska lägga somatoformt syndrom till listan också... **AG:** Det låter riktigt allvarligt det. En åkomma som jag inte ens känner till. Hur yttrar sej den? **BB:** Det är ett tillstånd som uppvisar snart sagt alla nu kända symptom. Den kan vara svår att bota och tenderar att återkomma. **AG:** Men hur i all sin dar kommer det sej att jag inte hört talas om den!? Är den nyupptäckt? **BB:** Nej, den har funnits så länge människan levat. Kallas också nosomani, men är väl mest känd under namnet hypokondri. **AG:** Hypo...vad för nåt? **BB:** Inbillningssjuka är också ett annat namn på den. **AG:** Men vad i alla grönsvedda belsebuber, står han och driver med mej!? **BB:** Nej, inte alls, jag försöker bara att sätta all ny information i sitt relevanta sammanhang. **AG:** Hmpff...det vete katten, låter mer som undanflykter i mina öron. Slänga sej med obegripliga klyschor det går bra, men att ta verklighetens utmaningar på allvar, det är tydligen väldigt svårt. **BB:** Såja, det här har vi ju diskuterat förut, vi har helt enkelt olika perspektiv på tillvaron. **AG:** Inget perspektiv alls skulle jag säga. Och pallra sej härifrån nu innan vi blir upptäckta! **BB:** Ja, adjö då!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Biblioteket har sommarstängt den 9/6-16/8. Ring Pia Hedberg på 070-606 70 68 om Du vill låna under den perioden. Svarar hon inte, så tala in ett meddelande, på telesvaret, så ringer hon upp. Sista lånedag är alltså tisdagen den 8/6 kl 14-19 och biblioteket öppnar igen den 17/8.

UPPROP FRÅN BOTEÅ UTVECKLINGSGRUPP

Vill Du vara med och utveckla Boteå?
Hör i så fall av Dig till:
karinsellgren1@gmail.com
ika.bergman@gmail.com

NYÖPPNAT FÖRETAG I GÅLVA

Evas Fotvård & Hälsa

Ring gärna för bokning
Eva Westman, 070-222 59 94

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mail till Byavakten:
073-829 59 09 - byavakten@botea.se

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

ÅNGERMANLANDSGÅRDEN I PARA (PARA HEMBYGDSGÅRD)

På grund av coronapandemin, så kommer hembygdsgården ha öppet endast vid enstaka tillfällen i sommar (se annons i Tidningen Ångermanland, Boteås hemsida eller Facebook). **Den 13/6 kl 14 hålls det Gudstjänst och den 7/8 kl 16 anordnas det Helgmålsbön.** Det kommer att bestämmas, från gång till gång, om vi kan ordna kaffet eller om Du behöver ta med kaffekorg.Om Du undrar över något, så kontakta gärna Pia Hedberg på 070-606 70 68 (hon har mobilsvar och ringer i så fall tillbaka).

Loppiset kommer att vara öppet när det förekommer andra aktiviteter på gården. Kontakta Pia, om Du vill lämna grejer till loppiset. Kontakta Lilly Andersson, 072-549 79 89, om Du vill hyra bagarstugan. Priset är 50:-/dag för medlemmar och 100:- för övriga. Ved ingår dock ej. Möbler finns utsatta och Du är välkommen att, när som helst, ta med Dig egen fikakorg och stanna till på hembygdsgården.

Kolla också gärna på vår sådd och utställning 1 KVM LIN. Sådden finns i pallkragen och på glasverandan finns en liten utställning över linets historia och vägen från frö till tråd. Vi sår och rycker linet i år och nästa år fortsätter vi hela proceduren att göra tråden. Detta kommer vi att hålla en kurs om, som Du är välkommen att anmäla Dig till. Om Du har några funderingar, så hör gärna av Dig till Pia. Vi i styrelsen hoppas att allt kommer att vara som vanligt igen nästa sommar och att vi alla ses då. Till dess, ha det så bra Du bara kan i sommar och sköt om Dig, så ses vi igen.

Pia Hedberg, ordförande

gästboken

Min farfar Per Hjalmar Hedberg och min farmor Jonta Hedberg bodde i mina ögon i världens största hus. I ett sagoslott. I alla andras kanske mer rimliga uppfattning; en herrgård strax intill Björkå bruk längs Ångermanälvens strand. På den tiden var Holm säteri en herrgård med skog, åkermark och jordbruk. Huset var ett himmelrike för kurragömma där rummen aldrig tog slut. Kluriga gömställen i garderober, lönndörrar, under sängar, bakom urnor och som grädde på moset; en enorm vind med gammal bråte. Outsinliga möjligheter för ett barn att utöva sin fantasi.

Intill ladugården fanns dessutom ett stort magasin med enorma utrymmen för säd, där man kunde försvinna och drunkna "säddöden", sas det,vilket skrämde mig till tryggt säkerhetsavstånd. Här fanns också ett hundratal mjölkkor. Hade man tur fanns det diande kalvar, som jag matade med mina fingrar till dessa blev till hala skrynklor. Jag älskade lukten i stallet och doften av allt läder från sadlar och skinnklädda hästattiraljer. Allt blandat med en rädsla kring sparkande hovar och bångstyriga krumbukter. Förutom avel av nordsvenska hästar hade säteriet även en handelsträdgård och en välskött park. Ovanpå det ett mejeri, en bagarstuga och ett magasin med en fin samling av droskor, vagnar och åkdon från förr. Alltihop en svunnen tid med herrskap, tjänstefolk, förrättare, intendenter, trädgårdsmästare, husor och många andra titlar som inte längre finns eller för den delen,vi minns.

I min värld var min farmor Jonta väldigt gammal, samtidigt en stilig farmor med grått hår i svinrygg, som ett grånat sockervadd. Tjusig liksom. Vänliga ögon med mjuk blick och en sammetslen hand som gärna strök mig över kinden, under våra morgonrundor i trädgården. Jag minns allt som varmt och välvilligt. Jag minns sockriga geléhallon ur prasslig påse, mina små knixiga nigningar inför vuxnas byxor och kjoltyg. Korta, måhända friserade och tillrättalagda minnesbilder dansar runt i mig och jag tvekar ibland kring vad som var på riktigt eller kanske delar ur en saga.

I bersån, utanför köket, serverade tant Astrid hemgjord svartvinbärssaft och släta skorpor, hon hällde kaffe ur sirlig porslinskanna i koppar med blå mönster. Farmor Jonta plockade sitt socker med sockertång, rolig att nypa på allt och alla närjag fick chans. I stora köket kämpade flugor med sprattlande ben på flugklisterremsor. Här fanns alltid liv och rörelse från något långkok, fiskrens från lax fångad ur älven eller allmänt köksförberedande till nästa dag. Ett miniuniversum av olika arbetssysslor, där var och en spelade en stor roll.

Idag är allting på ett annat vis. Jordbruket är sålt och numera förfallet. Handelsträdgården är ersatt med gröna gräsmattor och pryds med utspridda äppelträd och vinbärsbuskar som avbrott. Huset och parken finns kvar, tas väl om hand och nyttjas ofta. Det mesta är intakt och underhållet och påminner mig, min familj och släkt och många fler om den storhetstid, historia och rika berättelser som endast väggar, gulnade böcker och sprängfyllda fotoalbum idag kan vittna om.

Mina minnen och denna text är förstås intet mer än ett litet sandkorn, ett axplock ur en ofantligt rik historia med vingslag bakåt i tiden som påverkat en hel bygd och desto fler människor. Idag är jag som barnbarn till Per Hjalmar och Jonta Hedberg en stolt del och liten skärva av något mycket större. Som det alltid är. Av hela mitt hjärta önskar jag platsen, historien och kommande människor en långsiktighet och ett bevarande av ödmjuk inställning och varm hand till allt det vackra och historierika längs Ångermanälvens strand.

Caroline Tallving, mattokig vinälskare, entreprenör och ägare av Dryck Vinbar